HENRY REUTERDAHL

HENRY REUTERDAHL, FÖDD DEN 12 AUGUSTI 1870 I MALMÖ, DÖD DEN 20 DECEMBER 1925 I WASHINGTON, D.C., VAR EN SVENSK-AMERIKANSK MÅLARE.

Källa, wikipedia, Stockholms Stadsmuseum, bildspel Anders Dernback 2019

Han var berömd för sina marina konstverk, målningar och ritningar. Han hade ett långt förhållande till United States Navy. Förutom att fungera som befälhavare i United States Navy Reserve, valdes han av president Theodore Roosevelt att följa med Great White Fleet för Förenta staternas stridsflotta under resan 1907 för att dokumentera resan. Förutom konstverken han skapade var han frekvent författare på marinämnen och tjänstgjorde som redaktör för Jane's Fighting Ships, en årlig referensbok för krigsskepp publicerad av John F.T. Jane.

Studier i Stockholm

Henry Reuterdahl studerade teckning under olika lärare i Stockholm. I Stockholm utförde han bland annat en del illustrationer för Ny Illustrerad Tidning.

Ny Illustrerad Tidning var en svensk veckotidning som gavs ut lördagar åren 1865–1900.

Tidningen hade en kulturell profil och många av landets mera framstående skriftställare och konstnärer var knutna till tidningen. Innehållet bestod av biografier, novelletter, poem, historiska och kulturskildringar, uppsatser om naturvetenskap, fornkunskap och litteraturhistoria, politiska översikter, teater-, musik- och litteraturrecensioner, musikstycken med mera. Tidningen satsade på illustrationer och en särskild xylografisk ateljé sattes upp. Den kom att få stor betydelse för bildens utveckling inom pressen.

NY ILLUSTRERAD TIDNING.

N:r 36] Stockholm den 8 September 1877. [13:e Bandet

Innehåll: Nils Fredrik Wallensteen † (med porträtt). — Här och der i Thelemarken, af E. K. (med planscher). — Svart på hvitt. Berättelser och teckner af Frans Hedberg. Skärgårdsromantiker, 5. — En pojkstreck och en matress. Från afvergångens af Donau. Öfversättning ryskan. — Runeberga graf i Borgå (med planscher). — Missceller till Upsala universitets jubelfest (med planscher). — Österländska kriget, 18. — Korrespondenser från Upsala. — Stockholms Placka (med porträtt). — Notiser: Stats konsul Löwestrm. — Schack. — Annonser.

Nils Fredrik Wallensteen.

†

»I den tiden, då dugliga ämbetsmän funnos» — så hör man stundom vår tids pessimister utropa, då de kritiskt öfverskåda raden af de kuggar, med hvilka regeringsmaskinens hjul nu gripa in i hvarandra — i den tiden lefde och verkade Nils Fredrik Wallensteen, som nära 82-årig nyss gått hädan. Mängens väl och ve har hängt på noggrannheten och samvetsgrannheten i hans andel i rikasstyrelsen, och mängens andel i densamma har blifvit inför samtiden ganska lysande, utan att dock i verkligt värde för landet gå upp emot Wallensteens stilla och redbara arbete för ärendenas utredning och bedömande vid konungens rådsbord. Inför tre konungar har han varit föredragande, i årtionden af vällidga brytningar mellan gammalt och nytt har han som expeditionschef och statsråd egnat sina krafter åt samhällsutvecklingen.

Nils Fredrik Wallensteen härstammade från en finsk prest, hvars äldre son blef adlad 1693 (åtten utgick 1762 på svärdssidan). Den yngre sonens son-son, kyrkoherden i Danderyd, sedan i Kuddby i Östergötland, Johan Peter Wallensteen, var statsrådet Nils Fredriks fader.

Nils Fredrik föddes i Danderyd 1796 den 20 januari, genomgick Linköpings gymnasium och blef 1812 student i Upsala, der han begynte studera för filosofiska graden, men efter några år inskränkte sin akademiska kurs till anläggande af den emeteexamen, som öppnar inträde i det kungliga kansliet, hvarefter han 1816 17 dec. antogs till e. o. kanslist i kammarexpeditionen af k. mts kansli. Kopist- och kanslist-graderna nådde han redan 1818, den senare dock inom ingenjörkårens kansli, en tjenst som han i aderton år innehade. 1821 blef han t. f. notarie i krigskollegiets fortifikationsdepartement, och innehade denna tjenst i tolf år. Under tiden avancerade han även i kammar-expeditionen af kongl. kansliet (kanslist 1822, protokollssekreterare 1827), var vid krigsbefälets sammanträde 1827 sekreterare i dess afdelning för ärendenas beredning, vid 1823 års riksdag kanslist i bondeståndet och under riksdagarna 1828—30 och 1834—35 notarie i samma riksstånd, som sådan af konungen förordnad att förrätta sekreterarens maktpåliggande värf då ordinarie sekreteraren var förhindrad. Ehuru icke examinerad jurist, var Wallensteen således mången gång bondeståndets förmyndare och kunde finna på gamla dagar icke rätt förlika sig med den nya tidens sätt att »handtera bönder». Redan 1834 var dock »handteringen» betydligt svårare, än 1828, och 1840 med följande riksdagar hade Wallensteen högre sysslor att sköta. Men man har förordat, att kung Oskar I, som inkallade Wallensteen i sin rådkammare, väntade sig fördel af hans gamla förmåga i den vägen, och det blef alltid Wallensteens lott som statsråd, att tillhandagå riksdagen med erforderliga upplysningar.

Redan 1834 i oktober förordnades Wallensteen att i »Rikets allmänna ärenders Beredning» och inför k. mt i statsrådet föredraga de i kammarexpeditionen handlagda mål, som fordrade behandling i »Beredningen», och denna post utbytte han, vid statsrådets och regeringsexpeditionernas reorganisation, mot expeditions-chefsplatsen i civil-departementets expedition, den 19 maj 1840, tre dagar efter det Olof Emanuel Fåhræus utnämnts till departementets chef. Under hela denna statsråds-tid och början af hans brodera och efterträdares deltog Wallensteen som expeditionschef i regeringsärendenas behandling — vi erinra om näringslagstiftningarnas omdaning — och han lemnade platsen den 10 april 1848, sedan att, i resultativt statsråd jämte d. v. revisionssekreteren Günther inträdt i det nya kabinett, som efter dechargefrågans behandling i de »folkvalda» ständen kallats att afhösa den Possehreska ministären.

Den nya konseljen skulle blifva en »reform-ministär», närmast med afseende på skatteföreskrift och representationsreform. Man klagade dock redan vid början af den nya dagen, att de, som skulle utföra reformerna, »utgöras så litet af politiska personer», och särskildt anmärktes detta om Wallensteen, hvars duglighet för konseljen likvisst ampelt erkändes. »Skulle vi framställa någon förmodan om hans politiska ståndpunkt, så är den lika med de nu afgångne rådgifvarnes», sade Aftonbladet. Men häri hade det fullkomligt orätt. Wallensteen icke blott deltog med största ifver i utarbetandet af det representationsförslag, som den nya regeringen framlade, utan försvarade detsamma ihärdigt, genom anonyma artiklar i Posttidningen, emot de angrepp, med hvilka det redan vid sitt första framträdande hetsades. Och hvad mera är, hans omtalliga reformplaner i skattelöreknings-frågan förmådde honom att vägra mottaga finansportföljen, då Sandströmer lemnade den, sviken i förväntningarna på kung Oskars reformifver, och i stället, liksom Sandströmer, ingifva sin afskedsansökan, den han dock förmådde återtaga (5—7 Jan. 1851). Det är karaktäristiskt nog för båda parterna, konungen och hans rådgifvare, att den förre kunde föreslå den senare att öfvertaga finansportföljen, för riksdagen framlägga ett med hans

NILS FREDRIK WALLENSTEEN.

Utvandrade 1893 till Amerika

Som korrespondent för tidningen Svea illustrerad veckotidning reste han 1893 till utställningen i Chicago i Illinois i USA, till World's Columbian Exposition. Redan 1887 hade tidningen slagits ihop med Svenska Familj-Journalen och då blivit Svenska Familj-Journalen Svea illustrerad veckotidning. Världsutställningen i Chicago arrangerades för att fira 400-årsjubileet av Christoffer Columbus ankomst till Amerika efter sin segling över Atlanten, som visserligen skedde 1492. 1893 fick Reuterdahl beställning på att göra illustrationer av världsutställningen i Chicago, World's Fair i Chicago. Han bestämde sig för att stanna kvar i USA, och efter sitt äktenskap 1899 med Pauline Stephenson i Chicago bosatte han sig i Weehawken, New Jersey

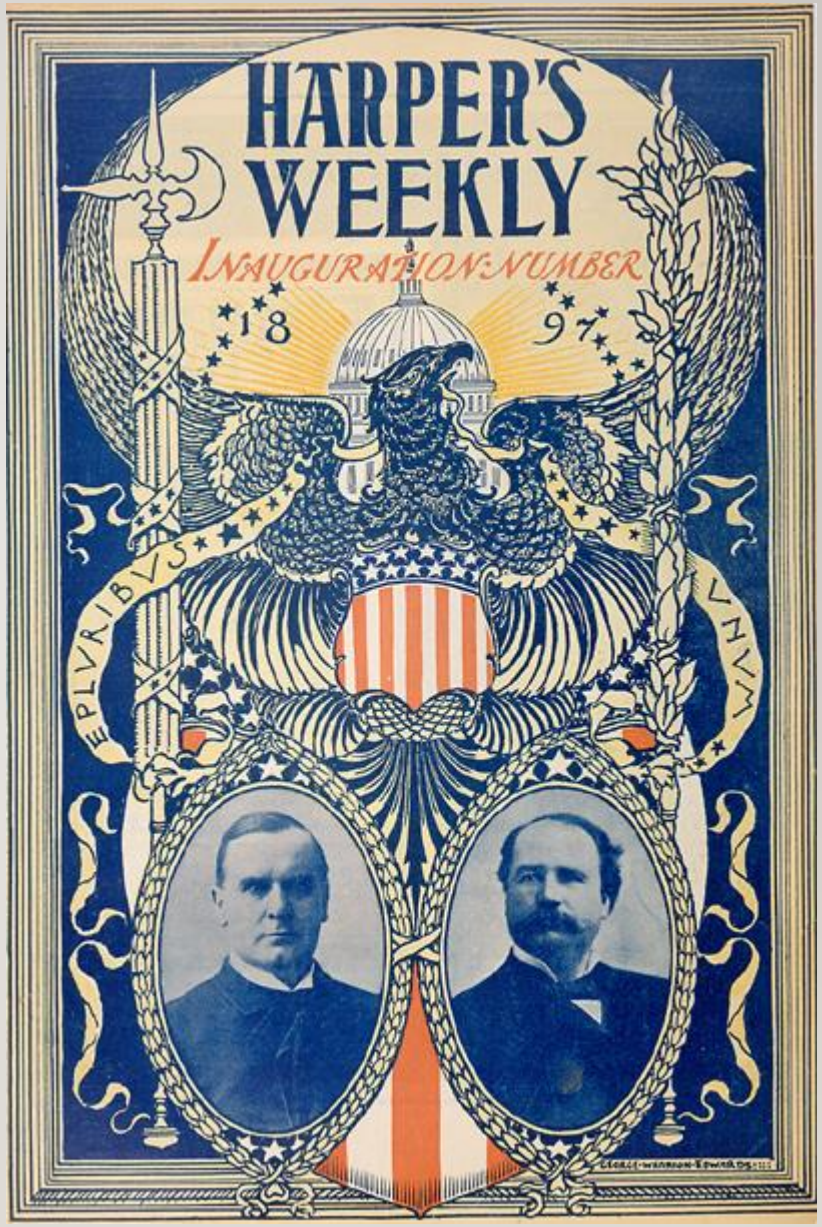

Omslag till Harper's Weekly 1897 (Harper's Weekly "Inaguration Number" 1897).

Inom kort erhöll han anställning som tecknare vid olika amerikanska illustrerade tidningar och i ett par dagblad i Chicago. Som tecknare var han bland annat anställd vid Frank Leslie's Illustrated Newspaper, som senare omdöptes till Leslie's Weekly. Frank Leslie var en amerikansk tidningsutgivare, tecknare och gravör, men han var född i Ipswich i Suffolk i England. 1896 övergick Reuterdahl till veckotidskriften Harper's Weekly och 1897 flyttade han till New York och började alltmer ägna sig åt målning av tavlor, **särskilt med motiv från sjön.**

United States Fleet i Magellans sund, morgonen den 8 februari 1908. Tavla från år 1910.

Han medföljde amerikanska flottan under Spansk-amerikanska kriget 1898,då USA krigade på ena sidan och Spanien på den andra sidan, och Reuterdahl gjorde sig då känd som säker marintecknare. Under spansk-amerikanska kriget 1898 var han med som tecknare och korrespondent. Under senare år tillhörde han tecknarstaben för tidningen Collier's Weekly slagskeppet Minnesota under flottans världsomsegling och slagskeppet Arkansas, där han utförde han ett stort antal teckningar från olika länders flottor.

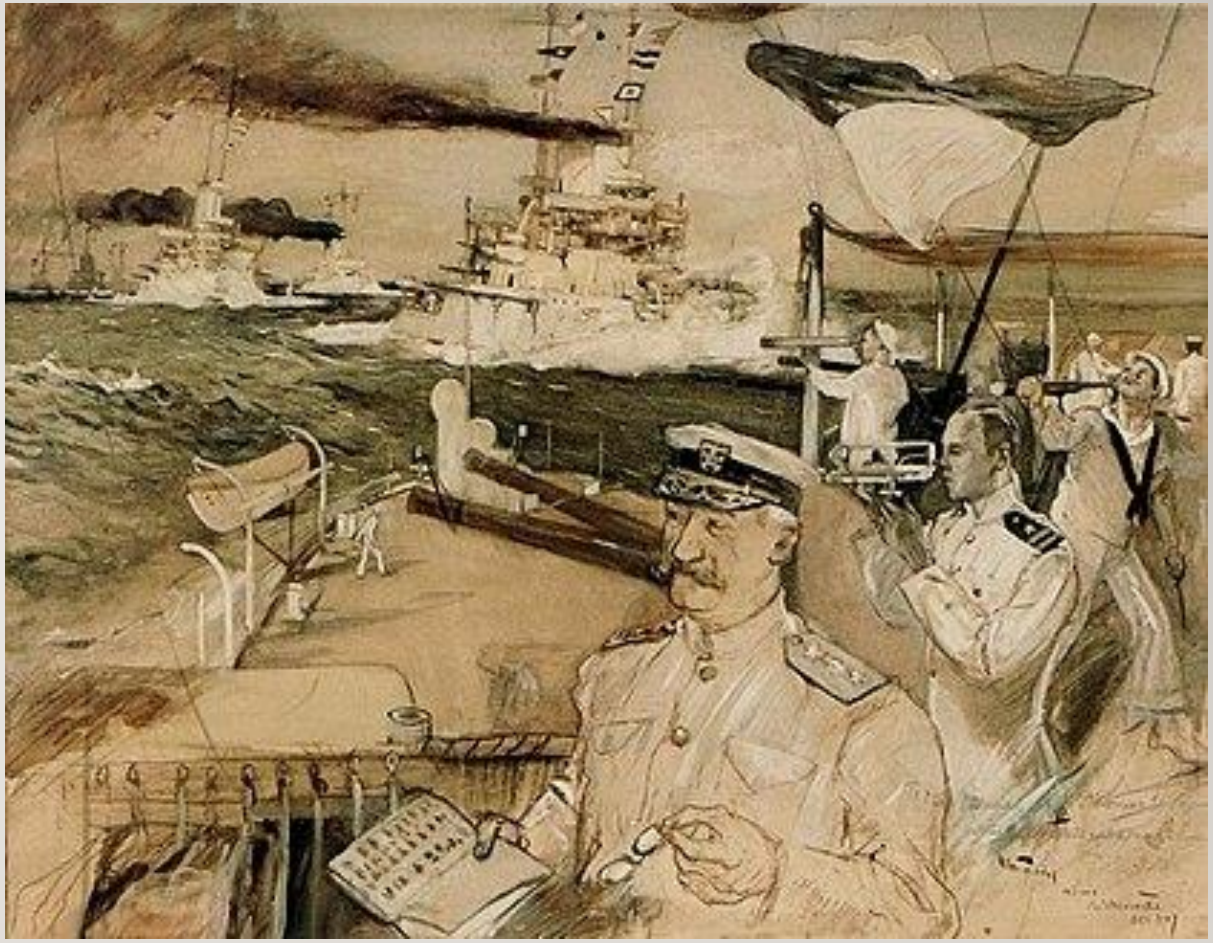

Great White Fleet at Sea, the Second Squadron, Dec. 1907, som visar konteramiralen Charles Mitchell Thomas

Kritiserade flottans utrustning

En artikelserie i en amerikansk tidskrift 1908, i vilken han skarpt kritiserade amerikanska flottbyggnadssystemet, väckte oerhört uppseende och framkallade en av kongressenaten föranstaltad undersökning, som ledde till, att flera väsentliga ändringar vidtogs.
1908 offentliggjorde han uppsatsen där han bland annat beskrev bristerna i flottans utrustning, som föranledde Förenta staternas senat att göra undersökningar.

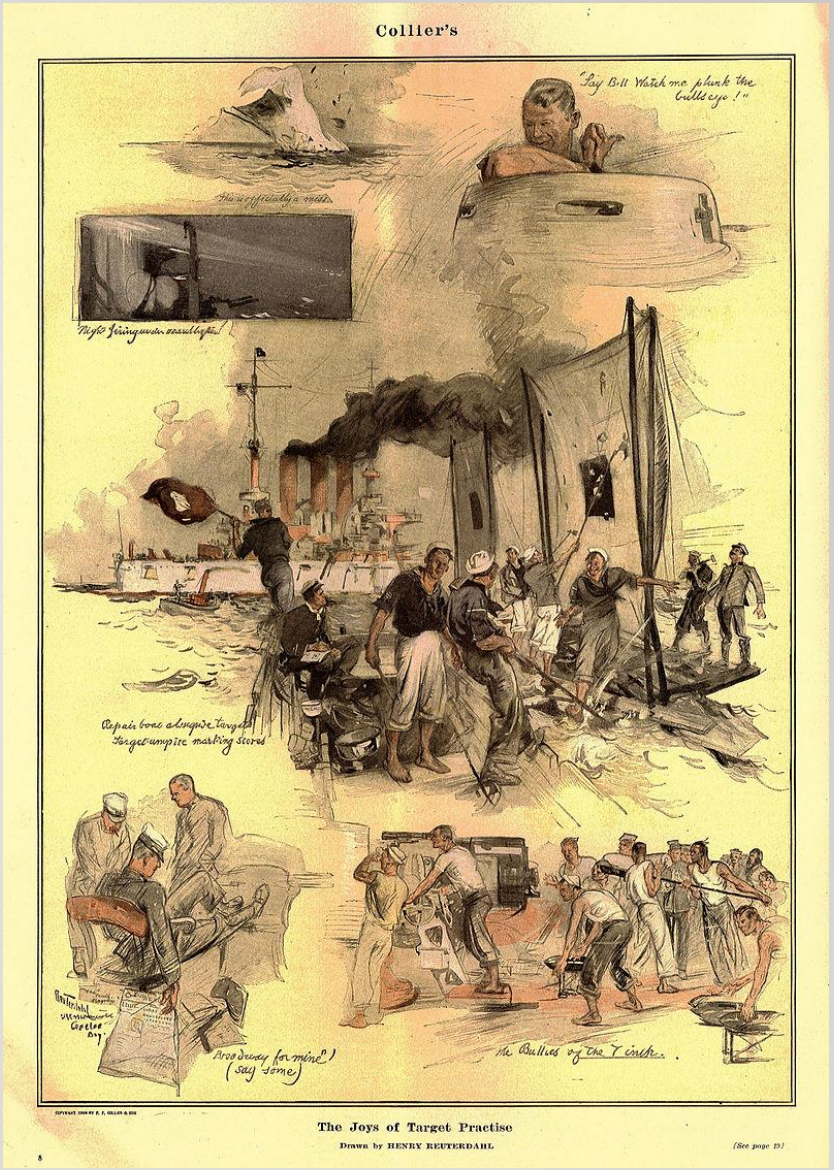

Sjörekryteringsaffisch (1917).

Marinmålare

Reuterdahl var amerikansk redaktör av Jane's Naval Annual. Henry Reuterdahl blev en av Förenta Staternas mest uppburna marinmålare och han framställde gärna moderna krigsfartyg i öppen sjö. Han målade ett stort antal tavlor, i vilka han med förkärlek behandlade det myllrande kaj- och hamnlivet. Hans stora målning Strid mellan USS Monitor och USS Merrimack (1912) tillhör Nationalmuseet i Washington, The Naval History and Heritage Command, tidigare Naval Historical Center vid Washington Navy Yard (WNY) i Washington, D.C.. I Annapolis i Maryland, där sjökrigsskolan United States Naval Academy ligger, finns en kollektion av tio av Reuterdahls marintavlor. Reuterdahl fick silvermedalj för tavlor vid Panamautställningen 1915, även kallad Franciscoutställningen 1915, eller som den officiellt heter The Panama–Pacific International Exposition (PPIE), en världsutställning i San Francisco, Kalifornien. Han blev 1917 löjtnant och var 1918-1921 kapten i Förenta staternas flottas reserv.

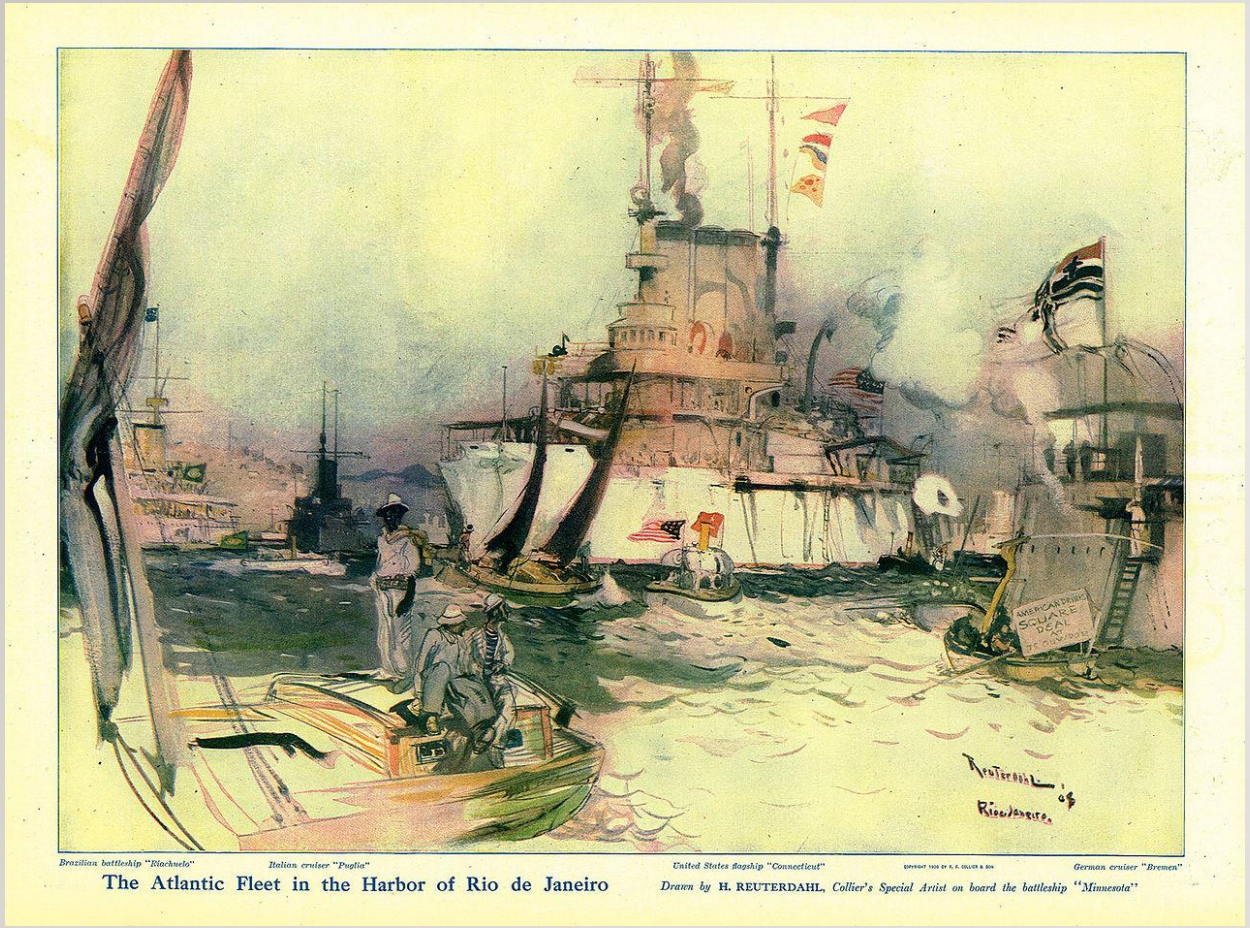

Atlantflottan i Rio de Janeiro hamn, som en del av Great White Fleet-expeditionen (1907).

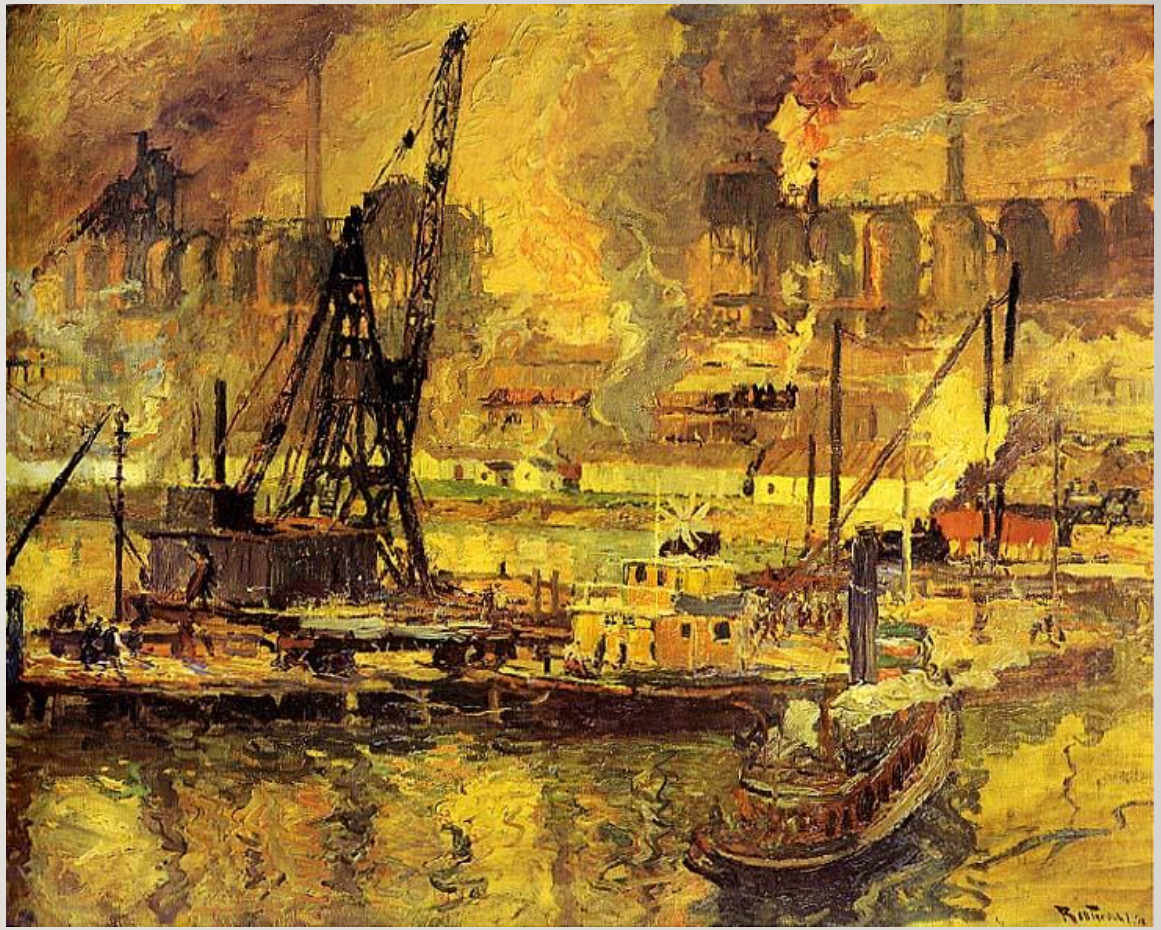

Olja på duk, målad 1912, målningen utställd 1913 vid Armory Show hans inträde för Armory Show, 1913 i New York

Senare liv

Som konstnär var Reuterdahl medlem av Society of Illustrators och American Watercolor Society. Han uppvisade sitt arbete i 1913 Armory Show, även om han inte ansågs vara en modernist. Armory Show var en internationell konstutställning som ägde rum 17 februari – 15 mars 1913 i New York och arrangerades av Association of American Painters and Sculptors. Han undervisade också på Art Students League of New York.

I september 1925 antogs Reuterdahl till St. Elizabeths Government Hospital for the Insane i Washington, D.C., där han dog tre månader senare. Han är begravd i Arlingtonkyrkogården, Arlington National Cemetery.

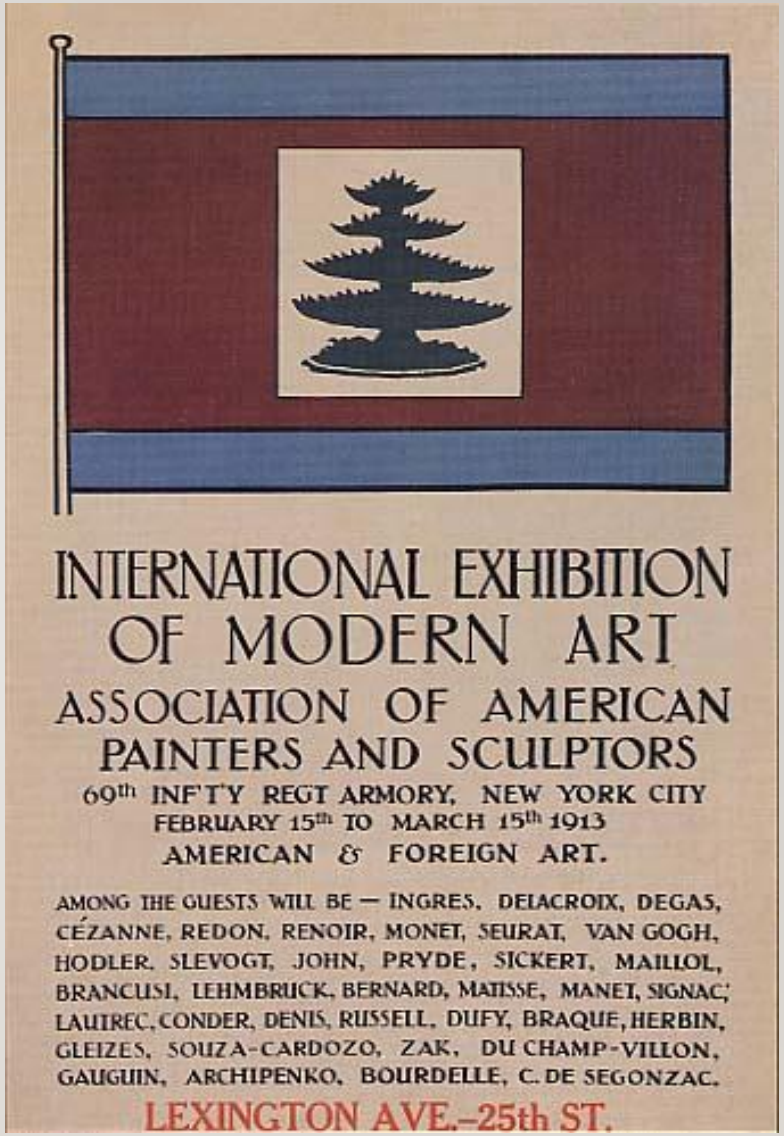

Akvareller, Stockholmsvyer Stockholms stadsmuseum

Innergården vid Källaren Hamburg, Götgatan, Södermalm (1888).

Källaren Hamburg, Götgatan, Södermalm (1889).

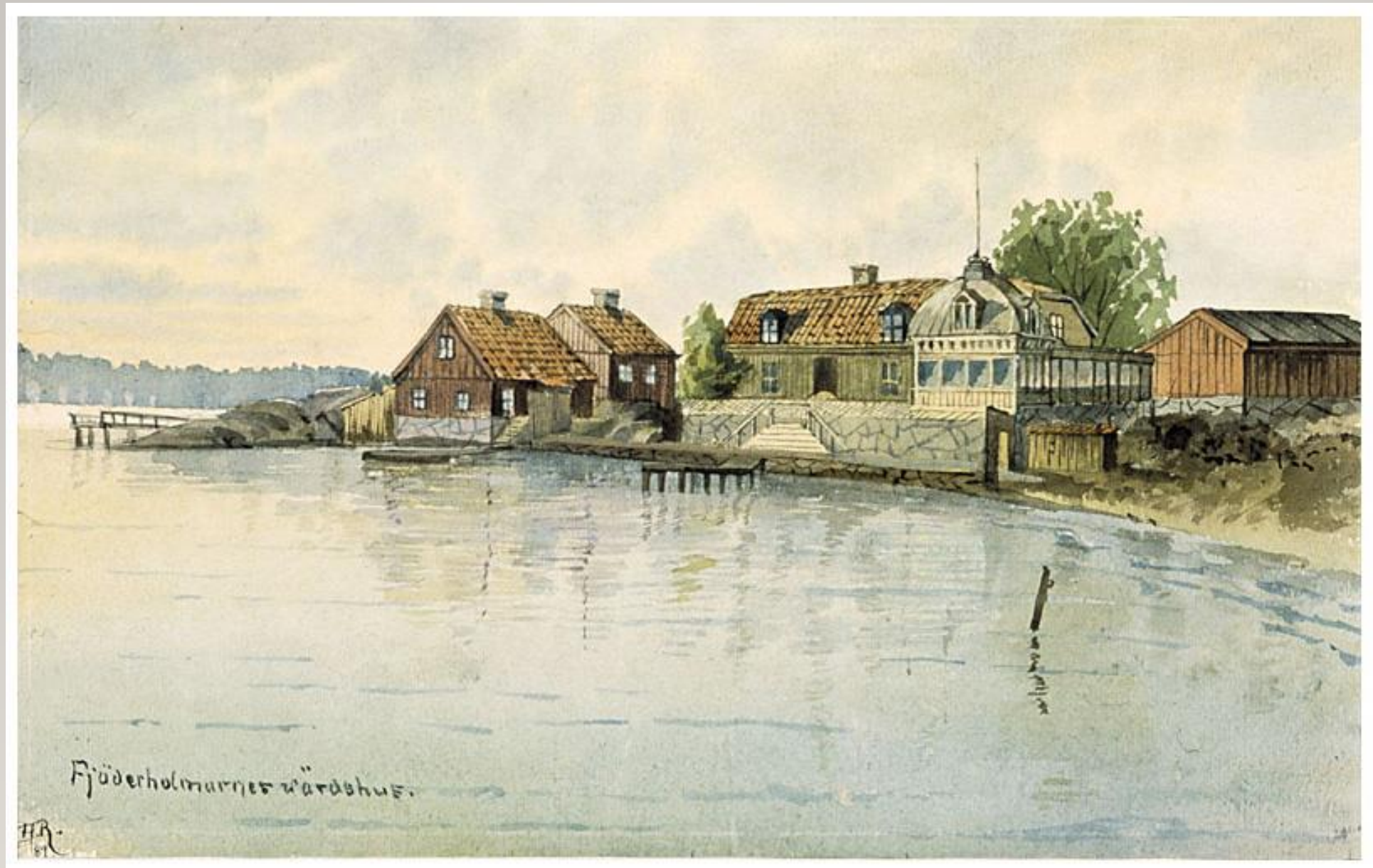

Fjäderholmarnas värdshus, öster om Djurgården, Stockholm (1889).

Blanches malmgård var en av Stockholms malmgårdar från 1700-talet, som ursprungligen låg vid dagens Karlavägen på Östermalm i Stockholm, ungefär där Östra Real finns. Gården ägdes under 1800-talets andra hälft av författaren August Blanche, därav namnet. Huvudbyggnaden revs 1889 i samband med gatureglerингar och de sista resterna försvann 1907.

Södra stadshuset, numera **Stadsmuseet i Stockholm,**
kopparstick från 1691 av Wilhelm Swidde,

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Stockholms_Stadsmuseum_2009b.jpg

Södra Stadshuset är en byggnad vid Ryssgården i stadsdelen Södermalm i Stockholm, som uppfördes under **1660-talet** efter ritningar av Nicodemus Tessin d.ä. och sedan **1937 inrymmer Stadsmuseet i Stockholm.**

Byggnaden **började uppföras 1663**, ritningarna utfördes av dåvarande stadsarkitekten i Stockholm, Nicodemus Tessin d.ä. Byggnaden är gestaltad i karolinsk stil. Fasaden mot gården bär drag av italiensk cortile med en arkad som numera är igenglasad/igenmurad.

Södra stadshuset var **ämnat som generalfaktorikontor**, ett huvudkontor för internationell handel, men redan 1669 var den perioden över, och det benämns **1676** som Stadshusbyggnaden å Södermalm. **1680 utbröt en brand** vid Ryssgården som även drabbade byggnaden.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:S%C3%B6dra_stadshuset_skylt.jpg